> Żeby poznać jego i moc jego zmartwychwstania oraz swój udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci.
>
> *— Filipian 3:10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Zmartwychwstanie, Jezus, cierpienie

Interpretacja:
W *Filipian 3:10* apostoł *Paweł* pisze o swoim pragnieniu poznania *Jezusa Chrystusa* i udziału w Jego cierpieniach – nie tylko po to, by dostąpić zbawienia, ale by upodobnić się do Niego w Jego śmierci. Werset ten ukazuje głęboką satysfakcję płynącą z osobistej relacji *z Chrystusem*, w której można doświadczyć zarówno Jego mocy i zmartwychwstania, jak i Jego cierpień.

Poznawanie Chrystusa

Gdy Paweł mówi o poznawaniu Chrystusa, nie ma na myśli jedynie zrozumienia Jego życia i nauczania, lecz osobistą więź z Nim. Wiąże się to z nieustannym poszukiwaniem Jego woli, życiem w posłuszeństwie Jego przykazaniom oraz bezpośrednim doświadczaniem Jego obecności i miłości. Dzięki tej relacji można doświadczyć przemieniającej życie mocy Jezusa Chrystusa – nie tylko w chwili nawrócenia, ale w każdym momencie życia.

Udział w Jego cierpieniach

Droga do tej przemiany nie jest jednak łatwa. Paweł mówi również o konieczności udziału w cierpieniach Chrystusa. Nie oznacza to, że powinniśmy szukać cierpienia jako celu samego w sobie; raczej, podążając za Chrystusem, możemy spodziewać się sprzeciwu ze strony świata oraz trudności towarzyszących życiu Jego prawdziwych uczniów. Udział w krzyżu Chrystusa oznacza wyrzeczenie się egoistycznych pragnień oraz życie w

posłuszeństwie i gotowości do poświęceń, na wzór *Jezusa*.

Upodobnienie się do Niego w Jego śmierci

Ostatecznym celem Pawła jest upodobnienie się do Chrystusa w Jego śmierci. Nie oznacza to umierania na krzyżu, lecz pełne utożsamienie się z Chrystusem i Jego zbawczym dziełem. Chodzi o to, by nasze życie zawsze odzwierciedlało Jego miłość, pokorę, sprawiedliwość i współczucie. Tylko w ten sposób możemy doświadczyć pełni życia, którą Bóg dla nas przygotował, i osiągnąć prawdziwą wolność, dostępną jedynie w Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według swego wielkiego miłosierdzia zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez wskrzeszenie Jezusa Chrystusa z martwych.
>
> *— I Piotra 1:3*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Zmartwychwstanie, Wielkanoc, nadzieja, odrodzenie

Interpretacja:
Boże miłosierdzie to powracający w Biblii motyw, szczególnie wyeksponowany w *I Piotra 1:3*. Mówi on o Bogu, który – mimo naszego grzesznego stanu – daje nam możliwość powtórnych narodzin i odnalezienia w Nim żywej nadziei. W tym wersecie apostoł *Piotr* przypomina, że to właśnie Boże miłosierdzie jest źródłem tej żywej nadziei. Nie jest ona czymś, na co zapracowaliśmy własnym wysiłkiem czy zasługami, lecz darem, który otrzymujemy od Boga.

Powtórne narodziny do żywej nadziei

W wersecie *I Piotra 1:3* Piotr wprowadza pojęcie powtórnych narodzin do żywej nadziei – co stanowi odniesienie do doświadczenia zbawienia przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*. Myśl ta odzwierciedla przemianę zachodzącą w życiu wierzącego, gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Zbawiciela i Pana*. Uznając Jezusa za Zbawiciela, umieramy dla naszego dawnego „ja” i rodzimy się na nowo do życia w Nim. To życie w Chrystusie daje nam żywą nadzieję, której nie można osiągnąć w żaden inny sposób ani z innego powodu. Zapewnia nam ono dostęp do życia wiecznego z Nim oraz obietnicę życia pełnego i obfitego tu, na ziemi.

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa a nasza żywa nadzieja

Werset ten podkreśla również znaczenie zmartwychwstania Jezusa Chrystusa dla obietnicy naszej żywej nadziei. Zmartwychwstanie stanowi niepodważalny dowód na to, że *Jezus jest Synem Bożym*, a Jego ofiara na krzyżu była wystarczającą zapłatą za nasze grzechy. Wiara w zmartwychwstanie stanowi fundament naszej wiary, gdyż bez niej byłaby ona daremna. Zmartwychwstanie daje wierzącym nadzieję, że pewnego dnia my również zmartwychwstaniemy i będziemy żyć wiecznie z naszym Zbawicielem w niebie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Teraz też chrzest, będąc tego odbiciem, zbawia nas – nie jest usunięciem cielesnego brudu, ale odpowiedzią czystego sumienia wobec Boga – przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.
>
> *— I Piotra 3:21*

Książka: Nowy Testament / I Piotra

Tematy: Zmartwychwstanie, chrzest, oczyszczenie, Zbawienie

Interpretacja:
Jeden z najważniejszych fragmentów chrześcijańskiej Biblii znajduje się w *I Piotra 3:21* i mówi o chrzcie oraz jego związku z naszym zbawieniem. W tym wersecie *Piotr* wyjaśnia, że chrzest nas zbawia dzięki zmartwychwstaniu *Jezusa Chrystusa* – nie w sensie dosłownym, jako obmycie ciała z nieczystości, lecz w sensie duchowym, jako zachowanie czystego sumienia przed Bogiem.

Chrzest jest ważnym sakramentem w Kościele chrześcijańskim, symbolizującym śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Poprzez chrzest wyrzekamy się grzechu i zobowiązujemy do podążania za Bogiem w codziennym życiu. W istocie chrzest jest aktem wiary, który łączy nas z Bożą łaską i miłosierdziem.

Czy chrzest jest konieczny do zbawienia?

Wielu chrześcijan uważa, że chrzest jest niezbędny do zbawienia, podczas gdy inni nie są tego pewni. W rzeczywistości nie ma jednej odpowiedzi na to pytanie, gdyż zależy ona od perspektywy teologicznej danego Kościoła oraz przekonań poszczególnych osób. Warto pamiętać, że chrzest jest aktem wiary i oddania Bogu, który może pomóc nam zbliżyć się do Niego.

Co dzieje się z osobą, która umiera bez chrztu?

Odpowiedź brzmi: nie możemy z całą pewnością wiedzieć, co dzieje się z kimś, kto umiera nieochrzczony. Niektórzy wierzą, że Bóg jest na tyle miłosierny, iż przebacza wszystkim, niezależnie od tego, czy przyjęli chrzest, czy nie. Inni uważają, że chrzest jest konieczny, aby wejść do nieba. Najważniejsze jest to, by nie osądzać innych za brak chrztu, lecz raczej pozostawać otwartym na Boże miłosierdzie i podążać własną drogą wiary.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, to też tych, którzy zasnęli w Jezusie, Bóg przyprowadzi wraz z nim.
>
> *— I Tesaloniczan 4:14*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan

Tematy: Zmartwychwstanie, wiara, Jezus

Interpretacja:

I Tesaloniczan 4:14 koncentruje się na kluczowej prawdzie chrześcijaństwa – śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa – oraz na ich znaczeniu w życiu wierzącego. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa stanowią urzeczywistnienie Bożej obietnicy życia wiecznego.

Werset ten mówi, że wierzący, którzy zmarli w Chrystusie, powstaną z martwych i powrócą do Niego. Wielu może zastanawiać się, czy obietnica ta jest prawdziwa, czy stanowi jedynie element tradycyjnych wierzeń. Biblia jednak wyraźnie mówi o życiu wiecznym, zapewniając, że ci, którzy wierzą w Jezusa, będą je posiadać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miłość Chrystusa bowiem przymusza nas, jako tych, którzy uznaliśmy, że skoro jeden umarł za wszystkich, to wszyscy umarli. A umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już więcej nie żyli dla siebie, lecz dla tego, który za nich umarł i został wskrzeszony.
>
> *— II Koryntian 5:14-15*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian

Tematy: Zmartwychwstanie, życie, miłość

Interpretacja:
Zwrot *„miłość Chrystusa przynagla nas”* można również przetłumaczyć jako *„Miłosierdzie Chrystusa nas przynagla”*. Słowo „przynagla” pochodzi od greckiego *„synechei”*, co oznacza *„być otoczonym”* lub *„ograniczonym”*. W tym kontekście odnosi się ono do mocy miłości Chrystusa, która nie pozostawia nam innego wyboru, jak tylko postępować zgodnie z Jego naukami.

W *14 wersecie Paweł* przywołuje przykład śmierci *Chrystusa* za nas wszystkich, aby ukazać, jak ta miłość powinna motywować nas do życia dla innych. W *wersecie 15* apostoł Paweł naucza, że *Jezus* nie tylko za nas umarł, ale także dla nas zmartwychwstał. Jego śmierć i zmartwychwstanie uwolniły nas od grzechu i dały nam szansę na nowe życie w Nim. Co więcej, werset ten wzywa nas, byśmy nie żyli dla samych siebie, lecz dla Jezusa, który nas odkupił.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On też jest głową ciała – kościoła; on jest początkiem i pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy.
>
> *— Kolosan 1:18*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Zmartwychwstanie, Kościół, Jezus

Interpretacja:
Kolosan 1:18 ukazuje *Jezusa* jako głowę Kościoła, co oznacza, że *Chrystus* jest przywódcą i przewodnikiem swojego Kościoła. Werset ten przypomina nam również, że Jezus jest

Początkiem – Pierworodnym spośród umarłych – i dlatego ma pierwszeństwo we wszystkim.

Jezus jako głowa Kościoła

Obraz Jezusa jako głowy Kościoła przypomina nam, że Chrystus jest przywódcą swojego Kościoła. To On prowadzi, kieruje i chroni swój lud. *Kościół jest Ciałem Chrystusa*, a jako członkowie tego Ciała jesteśmy powołani do tego, by w codziennym życiu naśladować nauczanie i przykład Jezusa.

Jezus jest określany mianem głowy Kościoła również w innych miejscach Nowego Testamentu. *Efezjan 5:23* stwierdza: *„Bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus głową kościoła, jest on też Zbawicielem ciała”*. Jezus jest głową Kościoła, ponieważ to On zbawił swój lud. Jako nasz przywódca prowadzi nas i chroni na drodze do życia wiecznego.

Jezus jako Początek i Pierworodny spośród umarłych

Werset ten głosi również, że Jezus jest Początkiem i Pierworodnym spośród umarłych. Oznacza to, że Jezus był pierwszą osobą, która powstała z martwych. Jego zmartwychwstanie jest kluczowym wydarzeniem w wierze chrześcijańskiej, gdyż dowodzi, że dzięki Niemu mamy nadzieję na życie wieczne.

Co więcej, zmartwychwstanie Jezusa stanowi zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. *I Koryntian 15:22* mówi: *„Jak bowiem w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”*. Jako Pierworodny spośród umarłych, Jezus daje nam możliwość odnalezienia w Nim nowego życia – życia wolnego od niewoli grzechu i śmierci.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz on powiedział do nich: Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, który był ukrzyżowany. Powstał, nie ma go tu. Oto miejsce, gdzie go złożono.
>
> *— Marka 16:6*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Zmartwychwstanie, Ukrzyżowanie, Wielkanoc, Jezus

Interpretacja:

Biblijny werset *Marka 16:6* opisuje jeden z najważniejszych momentów w życiu *Jezusa*: *Jego zmartwychwstanie*. Wydarzenie to stanowi fundament nauczania chrześcijańskiego, gdyż uosabia zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Na przestrzeni wieków wielu ludzi zgłębiało te wydarzenia i rozważało ich znaczenie, aby lepiej zrozumieć przesłanie pozostawione nam przez Jezusa oraz dowiedzieć się, jak możemy je odnieść do własnego życia.

Jezus zmartwychwstał

Według Ewangelii według św. Marka Jezus został ukrzyżowany, a Jego ciało złożono w grobie. Trzy dni później grupa kobiet towarzyszących Jezusowi udała się do grobu, zamierzając namaścić Jego ciało wonnościami. Po przybyciu na miejsce odkryły, że kamień zamykający wejście został odsunięty, a ciała Jezusa nie było w środku. Wówczas ukazał się im anioł i polecił, by się nie lękały, gdyż Jezus zmartwychwstał i nie ma Go już w grobie.

Zmartwychwstanie: fakt historyczny

Dla wielu osób opis zmartwychwstania Jezusa jest trudny do przyjęcia lub zrozumienia. Tymczasem zmartwychwstanie jest wydarzeniem historycznym, potwierdzonym przez liczne relacje naocznych świadków z tamtej epoki. W tamtych czasach świadectwo kobiet nie cieszyło się wielkim uznaniem; uważano za nie do pomyślenia, by to one mogły być

pierwszymi świadkami zmartwychwstania *Mesjasza*.

Mimo to dowody historyczne – będące niepodważalnymi – są zbyt istotne, by je ignorować. Należą do nich liczne spotkania Jezusa z uczniami, oglądanie Jego ran przez apostołów, opisane w różnych Ewangeliach Wniebowstąpienie oraz liczne kazania głoszące prawdę o zmartwychwstaniu.

Przesłanie nadziei

Zmartwychwstanie Jezusa niesie ze sobą przesłanie nadziei, gdyż ukazuje, że śmierć nie jest końcem istnienia. Często lękamy się śmierci i nie wiemy, co kryje się po jej drugiej stronie. Jednak zmartwychwstanie Jezusa daje nam pewność, że życie po śmierci istnieje. Nie musimy bać się śmierci, ponieważ umierając, przechodzimy do życia wiecznego.

Znaczenie zmartwychwstania

Zmartwychwstanie Jezusa to wydarzenie, które wyznacza początek nowej ery w historii ludzkości. Od tego momentu możemy utrzymywać bliską, osobistą relację z Bogiem – co wcześniej było niemożliwe z powodu bariery, jaką stanowił grzech. Jezus wskazał nam drogę do zbawienia, a dzięki Jego ofierze na krzyżu i zmartwychwstaniu możemy dostąpić życia wiecznego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I zobaczyłem umarłych, wielkich i małych, stojących przed Bogiem, i otwarto księgi. Otwarto też inną księgę, księgę życia. I osądzeni zostali umarli według tego, co było napisane w księgach, to znaczy według ich uczynków. I wydało morze umarłych, którzy w nim byli, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli. I zostali

> osądzeni, każdy według swoich uczynków.
>
> *— Objawienie 20:12-13*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: Zmartwychwstanie, sadzic

Interpretacja:

Księga Objawienia jest pełna symboliki i alegorii, co może czynić niektóre jej fragmenty trudnymi do zrozumienia dla osób nieobeznanych z jej językiem. Przykładem tego jest fragment *Objawienie 20:12-13*, opisujący zjawisko, które na pierwszy rzut oka może wydawać się dziwne: morze, Śmierć i Hades oddają umarłych, aby zostali osądzeni według swoich czynów.

Sąd nad umarłymi

W tym fragmencie biblijnym widzimy, że umarli są sądzeni *„według swoich czynów”*, co oznacza, że ocenia się ich na podstawie tego, jak żyli i jak traktowali innych. Niezależnie od tego, czy byli wielcy, czy mali (pod względem statusu społecznego lub wpływów), każdy stanie przed sądem. W tym kontekście autor dodaje, że podczas procesu oceny otwierane są księgi, w tym jedna zwana *„Księgą Życia”*.

Czym jest Księga Życia?

Księga Życia jest wielokrotnie wspominana w Biblii i odnosi się do rejestru zawierającego imiona wszystkich osób zbawionych lub odkupionych przez Boga. Innymi słowy, ci, których imiona zapisano w Księdze Życia, zostaną oszczędzeni przed ostatecznym sądem, podczas gdy osoby niewymienione w niej zostaną osądzone i potępione.

Co w tych wersetach oznacza „morze”?

W kontekście Apokalipsy „morze” często odnosi się do ludzkości jako całości – a konkretnie do osób oddalonych od Boga i pogrążonych w grzechu. W tym sensie wersety te można interpretować jako stwierdzenie, że nawet ci, którzy żyją z dala od Boga i

umierają w grzechu, zostaną osądzeni za swoje czyny.

Kim są wspomniani tu „umarli”?

„Umarli” wspomniani w tych wersetach to osoby, które zmarły przed powrotem *Chrystusa* na ziemię. Niektórzy uważają, że dotyczy to tylko chrześcijan, jednak większość badaczy stoi na stanowisku, że odnosi się to do całej ludzkości, ponieważ w chwili powrotu Chrystusa wszyscy zmarli – zarówno dobrzy, jak i źli – zostaną poddani sądowi.

Co oznacza „Hades”?

W mitologii greckiej Hades był podziemnym królestwem zmarłych, natomiast w kontekście biblijnym termin ten zazwyczaj odnosi się do miejsca, w którym duchy zmarłych przebywają aż do Dnia Sądu. Niektóre przekłady Biblii używają słowa „piekło” zamiast „Hades”, jednak należy zauważyć, że biblijne pojęcie „piekła” różni się od wizji piekła przedstawianej w niektórych przejawach kultury popularnej jako miejsca wiecznych męczarni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony i święty ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad nimi druga śmierć nie ma władzy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.
>
> *— Objawienie 20:6*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Zmartwychwstanie, śmierć, Krolestwo Boga, Mesjasz

Interpretacja:

Objawienie 20:6 mówi o znaczeniu pierwszego zmartwychwstania oraz o tym, że ci, którzy w nim uczestniczą, nie doświadczą drugiej śmierci. Pierwsze zmartwychwstanie odnosi się do momentu, w którym *wierzący w Jezusa* zostaną wskrzeszeni z martwych w chwili Jego powtórnego przyjścia. Wydarzenie to jeszcze nie nastąpiło, lecz Pismo Święte daje nam proroczy wgląd w to, co wydarzy się w przyszłości.

Co oznacza druga śmierć?

Druga śmierć wiąże się z ostatecznym sądem, podczas którego wszyscy, którzy nie uwierzyli *w Jezusa jako swojego Zbawiciela*, zostaną skazani na wieczne potępienie w jeziorze ognia. Pismo Święte wyraźnie wskazuje, że drugiej śmierci należy za wszelką cenę unikać. Ci, którzy dostąpią udziału w pierwszym zmartwychwstaniu, nie staną przed tym ostatecznym sądem, lecz zostaną przyjęci do wieczności z Panem.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Werset ten stanowi wezwanie dla wierzących, by trwali w wierze i aż do końca pokładali ufność w Jezusie. Naszym celem jako chrześcijan jest udział w pierwszym zmartwychwstaniu i uniknięcie drugiej śmierci. Aby to osiągnąć, musimy dostrzec wagę posłusznego podążania za Chrystusem i życia zgodnego z Jego wolą. Musimy dążyć do wytrwałości w wierze, pokonując próby i pokusy, które napotykamy na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*